

FALCSIK MARI

Ahonnán ott vagyok

eszembe sincs hogy tisztázzam magam
s ha volna ok Istenre öklöt rázni
nem vagyok hozzá még elég titáni
most is csak kérdő és tanácstalan

és persze gyáva: félve őrzök itt
minden kegyetlen képet kérgeimben
hogymár azoktól késhegyes a nézés
miattuk bök meg mindig valakit:

porból nyalábok mintha angyalok
dicsfény darája hull az oszló füstben
megvagdalt arcát felfedi a hős

ez az a pont ahonnán ott vagyok:
ki kell csak várnom míg betelik a tétel
és felcsap a sírás — onnan már ismerős

Közelgő ünnep

nehogy beérjen már megelőzném:
mocarog bennem valami rőt fény
még lángja nő —

s miféle bentet dajkál az ember
míg ez a nyákos válságdecember
így ront elő

minden lazultabb mozdulatomra:
meg nem harap de hangja goromba
hogymegijeszt

burkomon át a szívemet éri
mi mindent kell még idén megérni
miért vezetsz

hová ez elszánt fénykeresésben
ha nem tudok már nem félni mégsem?
igen tudom:

*hogy nőne lángja hogy mégis hinnék
de tűrni meddig megtudni mit még
én Jézusom?*

Az én Krisztusom

Jakab Tibor szobrára

*olyan ez az én Krisztusom
benéz hozzám a kulcslyukon
vagy legalább is biztos benézne
ha fuldokolnék a létezésbe
én azért kinézek hozzája gyakran
mikor már majdnem megfulladtam
fölröpiülök a keresztfára
ő meg csak rám néz karja kitérve
s már lök is a hitembe vissza
míg alant lebeg a szikla*

Jakab Tibor: *Krisztus*